Ao. 1856. Donderdag

No. 107. 4 September.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

PUBLICATIE

van den 30n. Augustus 1856; *houdende wijziging van § 1 van art. 14 van het* Reglement op de scheepvaart en het in- en uitklaren der schepen voor de kolonie Suriname en de daarmede in verband staande verpligtingen (*Publicatie dd.* 1 | 2 *Februarij* 1831 *G. B. No.* 3).

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR, GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat, tengevolge van de toelating binnen deze kolonie, van Consulaire agenten van vreemde Mogendheden, noodig is eene wijziging van § 1 van art. 14 van het *Reglement op de Scheepvaart voor de kolonie Suriname* (Publicatie dd. 1 | 2 Februarij 1831 G. B. No. 3) betreffende de verpligting der schippers of gezagvoerders, om, zoodra het anker gevallen is, ter Gouvernements Secretarij over te leggen hunne zeebrieven of zeepassen en verdere scheepspapieren;

Gelet op de Ministeriele missive dd. 20 Mei jl. L.— No. 18 | 132;

Den Kolonialen Raad gehoord,

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Eenig Artikel.

§ 1 van art. 14 van voornoemd Reglement wordt uitgebreid met de volgende bepaling:

» In stede hiervan kan echter worden afgelegd » eene verklaring door den te *Paramaribo* gevestigden en door de regering erkenden Consul Generaal, Consul, Vice Consul of consulairen Agent » van den Staat, waartoe het schip of vaartuig » behoort, dat de zeebrief, pas en verdere scheeps- » papieren aan hem zijn ingeleverd, en dat de- » zelve aangehouden worden, tot dat eene be- » hoorlijke acte van uitklaring vertoond zij."

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 30 Augustus 1856.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De waarn. Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 1 September 1856.

De waarn. Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

29 Aug. Van de slavin *Wilhelmijntje*, geboren in 1821, dochter van *Annette*, toebehoorende aan plantage *Guineesche Vriendschap*, divisie *boven Suriname*.

» » Van het slavenkind *Henriette Rosalia*, geboren in 1855, dochter van *Josephina*, toebehoorende aan Jael Nahar.

» » Van het slavenkind *Hermanus*, geboren in 1852, zoon van *Contensie*, toebehoorende aan Sara Ik. Bh. Louzada.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Derde afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 1 *September* 1856.

Bij Gouvernements resolutie van den 30n. Augustus jl. No. 1078, is tot *President van de Commissie van Onderwijs* gedesigneerd, het Lid dier Commissie Mr. G. de Meinertzhagen.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 3 *September* 1856.

Ter kennis van belanghebbenden wordt gebragt, dat ter Gouvernements Secretarie, voor elk hunner, te verkrijgen is een gedrukt exemplaar van de Gouvernements resolutie dd. 13 Augustus jl. No. 993, Gouvernements blad No. 7, *houdende afkondiging van 's Konings besluit dd.* 13 *Junij* 1856 *No.* 73, *waarbij worden vastgesteld algemeene bepalingen betreffende het verleenen van buitenlandsche verloven aan Ambtenaren en Officieren van de landmagt in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen* en *ter kuste van Guinea.*

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Post Kantoor:

Op aanstaanden Vrijdag den 5n. dezer, des namiddags ten *een* ure, zullen de via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* per 's Rijks schroefboot *Paramaribo* te verzenden Mailpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 3 *September* 1856.

De Ambtenaar belast met de Posterij,

J. S. BURNE.

Op *DONDERDAG* den 4n. dezer zal door Z. E. den Heer Gouverneur *geene* **AUDIENTIE** worden verleend.

Paramaribo, den 3 *September* 1856.

De Adjudant van den Gouverneur,

F. P. KAMERLING.

HEDEN AVOND **RECEPTIE** ten Gouvernements-Huize.

Paramaribo, den 3 *September* 1856.

De dd. Adjudant van den Gouverneur,

E. J. SLENGARDE,

Kapt.

Aan de Ingezetenen der stad *Paramaribo* en hare Buitenwijken wordt bij deze kennis gegeven, dat, op de wijze zoo als zulks vroeger heeft plaats gehad, gedurende den *droogen tijd* wijk- of nacht Patrouilles zullen worden gedaan.

De ondergeteekende noodigt mitsdien de ingezetenen dezer stad uit, om wanneer hen zulks namens hem door de Wijkmeesters zal worden verzocht, in het algemeen belang, daartoe wel te willen medewerken.

Paramaribo, den 3 *September* 1856.

De waarn. Procureur Generaal,

B. DONKER CURTIUS.

Administrative Politie.

Aan de Ingezetenen wordt kennis gegeven, dat door de noodige herstellingen aan de Riolen der Erven La. A Nrs. 154, 238 en 239, de *Knuffels gracht*, ter hoogte van de *Keizer straat*, voor eenige dagen voor Rij- en Voertuigen zal zijn afgesloten.

Paramaribo, den 1 *September* 1856.

De prov. Commissaris van Politie,

G. DUIJCKINCK.

Administrative Politie.

Bij deze worden de Ingezetenen der stad *Paramaribo* herinnerd aan de naleving der verordening voorgeschreven bij de Publicatie van 19 | 25 November 1828 (G. B. No. 17) waarbij, op verbeurte der daarvoor bepaalde boete, de verpligting aan ieder is opgelegd, om in de maanden *Maart* en *September* de straat langs zijne woning, ter breedte van *vijftien voeten*, met Schulpen te beleggen.

Paramaribo, den 1 *September* 1856.

De Prov. Commissaris van Politie,

G. DUIJCKINCK.

Administrative Politie.

Aan de Ingezetenen dezer stad en van hare buitenwijken wordt bij deze kennis gegeven, dat gedurende de maand *October e. k.*, door de Administrative Politie

eene ALGEMEENE SCHOUWING zal worden gehouden over de *Straten*, *gebouwen*, *grachten*, *waterlozingen*, *keukens* en *stookplaatsen*, en zulks overeenkomstig de voorschriften, vervat in de Publicatien van 19 | 25 November 1828 (G. B. No. 17) en 2 Julij 1835 (G. B. No. 13), met nadrukkelijke aanmaning om te zorgen, dat bij de bedoelde schouwing alles in behoorlijke orde worde bevonden, ten einde geregtelijke vervolgingen te voorkomen.

Paramaribo, *den* 1 *September* 1856.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transport.

[12282] Den 1sten September 1856. Abm. W. Oppenheimer als in huwelijk hebbende Lea Levy Abraham, Albt. W. Oppenheimer als in huwelijk hebbende Pesle Levy Abraham, Gerson Oppenheimer als in huwelijk hebbende Judith Levy Abraham, Erfgenamen van wijlen de weduwe Levy Abraham aan Abm. W. Oppenheimer van een strook van het Erf bekend onder N. W. La. A No. 120, O. W. La. A No. 65.

Paramaribo, *den* 1 *September* 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Transport.

[10136] Den 2den September 1856. Kea van Krieger aan M. S. Proef, echtgenoot van C. E. Sfleer, van een gedeelte van het Erf op den hoek van de *Steenbakkers gracht* en groote *Dwars straat*, N. W. La. E No. 80, O. W. La. D No. 625.

Paramaribo den 3 *September* 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

SEQUESTERS

der plant. *George Hendrik*, bieden bij inschrijving, tegen *CONTANTE BETALING*, te koop aan:

12 BALEN SCHOONE KATOEN,
en 1 BAAL VUILE DITO,
liggende ter Landswaag.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof tot Zaturdag den 6den dezer, des morgens te 9 ure, aangenomen en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd wordende, zal de Katoen, onmiddellijk na de toewijzing, in ontvang moeten genomen worden.

Paramaribo, *den* 3 *September* 1856.
(12248)

Nieuwstijdingen.

Paramaribo, *den* 3 *September* 1856.

Het Concert van Mevr. Caecilia Saemann de Paez, op gisteren avond, in de zaal van het Waaggebouw, heeft de verwachting die men in het algemeen, na hetgeen daaromtrent openlijk was medegedeeld, van hare talenten koesterde, ten eenemale overtroffen. — Buitengewone schoonheid, omvang, helderheid en buigzaamheid van stem, gepaard met eene bevallige voordragt, deden die voortreffelijke zangeres, bij herhaling eene zoo uitbundige toejuiching verwerven, dat het overbodig is, het kunstminnend publiek tot de bijwoning van haar 2e. Concert, op eerstkomenden Zaturdag, in het Tooneelgebouw *Thalia*, op te wekken; ons overtuigd houdende, dat ieder, die wezenlijke kunstgenot wenscht te smaken, niet nalaten zal, dat Concert met zijne tegenwoordigheid te vereeren.

Demerarijsche dagbladen tot 23 Augustus jl., melden het volgende:

Gedurende de laatste veertien dagen heeft de uitvoer bedragen 440 okshoofden, 22 tierces, 93½ barrels suiker (waaronder 21 okshoofden vreemde); 390 puns., 43 oksh., 4 barrels rum; 166 punch., 2 oksh. melassie; 18 balen koffij, enz.

Met de bark *Hamilla Mitchell*, kapt. M'Kurdy, zijn op den 23 Augs. te Georgetown gearriveerd 65 Africanen uit St. Helena. Het zijn allen jongens, die aangehouden werden, toen zij in een vaartuig, naar een slavenschip, werden overgebragt.

De hooge spring, die, gedurende een groot deel van den nacht het fort van Berbice had overstroomd, bedreigde hetzelve met groote schade. Het gevaar scheen echter spoedig weder geweken te zijn.

— Op St. Thomas heerschte de cholera, doch sedert den 30 Julij was de ziekte merkelijk aan het afnemen; op dien dag had er geen sterfgeval plaats.

Te St. Domingo heerschte de gele koorts. Te Porto Rico de kinderpokken. Op Jamaica was de gezondheidstoestand vrij voldoende.

Volgens berigten uit Barbados tot den 14 Augs. was er tot den 7 te voren uitgevoerd aan Suiker 40.297 oksh., 2,743 tierces, 10.031 barrels, gelijkstaande met 43,379 oksh.; Melassie 12,391 punsh., 348 oksh.; 603 barrels; Rum 1,126 punsh., 212 oksh.; Katoen 274 balen.

Op den 13 Aug. heeft aldaar een hevige stormwind gewoed, die gelukkig geene belangrijke schade heeft te weeg gebragt.

— Op Mauritius wordt de landbouw thans hoofdzakelijk door coolies gedreven, die voor een zeker aantal jaren uit Indië gevoerd worden, en na verloop waarvan, zij regt hebben op vrijen terugvoer naar hun geboorteland. Het thans op die plaats aanwezige getal dier Emigranten is: 130,000; hun arbeid heeft de suiker productie van die plaats, in dertien jaren tijds, van 70 tot meer dan 200 millioen pond opgevoerd.

Aan *Curaçaosche Couranten* tot 2 Augustus ll., ontleenen wij het volgende:

Aan den HoogEdel Gestrengen Heer Jonkheer I. J. Rammelman Elsevier Jr., Oud Gouverneur van Curaçao en onderhoorigheden, enz., is onlangs door een aantal ingezetenen van dit eiland, tot een blijvend aandenken aangeboden een compleet smaakvol, sierlijk en net bewerkt zilveren Thee Servies met Schenkblad, uit de fabriek van den Heer A. D. Verschuur te Amsterdam, onder geleide van onderstaand adres: —

Hoog Edel Gestr., *Hoog Geachte Heer!*

Toen verleden jaar de Ingezetenen van Curaçao de hoop nog koesterden, U weder in hun midden te zien en die hoop, door de blijde geruchten, die toenmaals in omloop waren, weldra scheen verwezentlijkt te zullen worden, besloot men U, op eene wijze, uwer verdiensten waardig, te ontvangen en de algemeene vreugde door een feest, met vuurwerken opgeluisterd, aan den dag te leggen. Er werd ook in der daad eene aanzienlijke som gelds bijeen gebragt, maar helaas! de toebereidselen voor dat vreugdebedrijf werden gestaakt, op de teleurstellende berigten, later ontvangen, welke Uwe terugkomst onzeker maakten. Nu echter, dat met de benoeming en aankomst alhier van een anderen Gouverneur alle hoop verijdeld wordt, U weder Uwe zoo goed aangevangene taak ten voordeele der bevolking te zien hervatten, rees natuurlijk de vraag op: wat te doen met de gelden, die tot uwe ontvangst bestemd waren? Het antwoord volgde van zelf: Wat tot viering van Uwe behoudene aankomst alhier bestemd was, moest tot geen ander einde besteed worden, dan om de erkentelijkheid dezer bevolking aan U te doen blijken, en men besloot eenstemmig, om de bijeengebragte gelden aan te wenden tot het vervaardigen van eenige voorwerpen, die U dienen zouden tot een blijvend aandenken der liefde en gehechtheid aan het aan Uw hart zoo dierbare Curaçao.

De nevensgaande zijn dan de Voorwerpen, die wij thans de eer en het genoegen hebben, Waarde en Geliefde Heer Gouverneur, U namens de Inteekenaars aan te bieden, in de volle overtuiging, dat gij dit blijk van ons erkentelijk gemoed, als een teeken van de dankbaarheid der ingezetenen van Curaçao, niet versmaden zult. De innerlijke waarde daarvan is wel is waar niets beduidend, maar deszelfs zedelijke waarde, wij zijn er van overtuigd, zal door U hoog geschat worden.

In der daad de meesten dergenen, die U hunne verkleefdheid blijven betoonen, hebben individueel geene gunst van U genoten, en geen hunner heeft voortaan iets meer van U te wachten. Het geldt dus hier geene politieke demonstratie, geene baatzuchtige berekening, gelijk het helaas! zoo dikwijls het geval is, wanneer men met geschenken in de handen invloedrijke mannen nadert en door vleijerijen zoekt te winnen. Neen! deze onze stap bij U spruit alleen uit den aandrang van ons gemoed, uit het besef, dat het pligtmatig is zijne dankbaarheid te betoonen aan een' verdienstelijken Regent, die alles veil had voor het welzijn zijner ondergeschikten en die altijd belangstelling in hun lot aan den dag heeft gelegd.

Ook door dat blijk van achting en liefde hebben wij het leed willen verzachten, dat Uw hart moet gevoelen bij de gedachte, dat gij Uw werk onvoltooid moest laten, en dat noodlottige omstandigheden U hebben verhinderd de vruchten van Uwen arbeid te plukken en Uwe levensbaan te komen eindigen te midden eener bevolking, die niets meer doet dan de *Waarheid* te huldigen, wanneer zij verkondigt: *dat zij van U vele en wezentlijke weldaden heeft genoten en altijd eene dankbare herinnering van U zal behouden.*

Mogen wij, Waarde en Hooggeachte Heer Gouverneur, ons doel hebben bereikt, mogen wij onder Uwe wederwaardigheden Uw hart hebben verkwikt, door het bewustzijn bij U te bevestigen, dat gij hier nog steeds belangeloos wordt bemind, en U doen vergeten al het leed, dat een handvol baatzuchtige of blinde en hartstogtelijke vijanden U veroorzaakt hebben!

Ja, onze vurigste wensch is: dat gij onder Gods bescherming, in het midden van Uw dierbaar huisgezin gelukkig blijft en dat gij lang moogt leven, om Uwe veelvuldige gaven te kunnen besteden ten nutte van het Vaderland, en ook, indien niet regtstreeks, ten minste zijdelings, ten nutte van onze Kolonie, die U zoo naauw aan het hart ligt.

Vaarwel dan, Waarde en Hooggeachte Heer Gouverneur! God blijve met U en al de Uwen.

Curaçao, 11 *Maart* 1856.

(Volgen de onderteekeningen.)

Op dit adres antwoordde Zijn HoogEdel Gestrenge aldus: —

Hooggeachte Heeren!

Ik heb de eer gehad te ontvangen het adres in dato 11 Maart jl. hetwelk gij wel aan mij hebt willen rigten, namens de gezamentlijke Inteekenaren op een Geschenk in Zilver, dat mij daarbij door hen wordt aangeboden, als een blijvend aandenken der liefde en gehechtheid van het mij altijd dierbare Curaçao.

Geroerd door de beweeggronden, die U tot dezen stap hebben genoopt en door het doel dat gij daarmede beoogt, bied ik U en allen bij deze mijnen warmen en opregten dank aan voor dit rijk en prachtig Geschenk, dat voor mij eene verhoogde waarde en beteekenis heeft, omdat het strekt tot herinnering aan de duurzaamheid van de edele, U evenzeer als mij vereerende gevoelens, in het adres uitgedrukt, en het bij mij de bewustheid versterkt, dat mijne pogingen tot bevordering van het welzijn der Kolonie aangewend, niet worden miskend, zelfs nu niet, na dat smartelijke omstandigheden mij verhinderd hebben terug te keeren en op nieuw te bewijzen hoe zeer dat welzijn het eenige doel van mijn streven is geweest.

Ja, dit kostbaar bewijs Uwer goede gevoelens jegens mij, is mijne schoonste belooning.

Te regt wordt door U gezegd, dat Curaçao mij altijd dierbaar is.

Het beste en grootste gedeelte mijns levens heb ik daar doorgebragt; daar gehuwd, stond dáár de wieg van alle, staat dáár het graf van sommige mijner kinderen, van geliefde en vereerde aanverwanten en betrekkingen; dáár ontving ik liefderijken raad en hulp in mijne zelfontwikkeling en werd ik, wat ik ben geworden; dáár mogt ik, in de verschillende ambtsbetrekkingen, die ik gedurende 38 jaren heb bekleed, van de ingezetenen in het algemeen, bewijzen van achting, welwillendheid en toegenegenheid — van zeer velen bewijzen van hartelijke vriendschap en liefde ontvangen; dáár, eindelijk, heb ik moeten achterlaten hooggeachte en geliefde betrekkingen, innig verbonden met het reinste geluk, dat ik gesmaakt heb.

Indien ik altijd naar mijn vermogen getracht heb mede te werken tot de bevordering der zedelijke, zoowel als stoffelijke belangen dier Kolonie; indien ik in moeijelijke omstandigheden, op het einde des jaars 1848 tot het bestuur over dezelve geroepen, meer direct aan die belangen bevordelijk konde zijn en geweest ben — daarvoor meer uitsluitend heb geleefd, dan heb ik daardoor niet alleen getracht aan het in mij gestelde vereerende vertrouwen des Konings te beantwoorden, maar tevens voldaan aan eenen pligt van dankbaarheid jegens de goede bevolking en aan de gebiedende eischen van mijn gemoed.

Ben ik nu ook verstoken van het voorregt, om mijne loopbaan te eindigen waar ik dezelve begonnen ben, in het midden van hen, die ik hoogacht en bemin; zoo verheug ik mij nogtans, dat mijne taak is opgedragen aan een man, zoo edel, achtenswaardig en begaafd, als hij, dien 's Konings vereerend vertrouwen tot mijnen opvolger in het bestuur heeft geroepen.

Brengt, mijne Vrienden! Uwe goede gevoelens mijwaarts ook op hem over; ondersteunt hem, gelijk gij mij gedaan hebt, in zijne moeijelijke betrekking, en onder Gods onmisbaren zegen zal, dit hoop ik, het der Kolonie wel gaan.

Dit verwezenlijkt te zien is mijn vurigste wensch. Vaartwel, geliefde Vrienden! blijft in ruime mate door God gezegend! Laat mij in uw liefderijk aandenken voortleven, gelijk gij in het mijne blijft doen.

Vaarwel Curaçao! mijn hart zal steeds kloppen voor uw geluk.

Delft, 27 Junij, 1856.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER jr.

Oud-Gouverneur van Curaçao en onderhoorigheden.

— Als eene groote zeldzaamheid wordt ons berigt, dat, op woensdag den 16 julij jl., overleden is te Bonaire: Leonora Elisabeth, (algemeen aldaar bekend onder den naam van Mama Noortje) in den ouderdom van 104 jaren, 5 maanden en 29 dagen, geboren te Curaçao den 18 Januarij 1752, weduwe van Cornelis Marten (a Papa Cornelis), geboren te Curaçao den 27 September 1749 en overleden te Bonaire den 31 Maart 1852, in den ouderdom van 102 jaren, 6 maanden en 4 dagen.

— De St. Thomas Courant van den 12 Julij vermeldt dat aldaar op den 10 en 11, eene zware onweersbui gewoed heeft vergezeld van stortregens. Het geluid van den donder was ontzettend en de bliksemstralen waren zeer sterk, iets zeldzaams binnen de keerkringen. Men beschouwt dit buitengewoon verschijnsel als een gunstig voorteeken; daar men bij ervaring weet dat als de orkaansmaanden worden voorafgegaan door onweder en zware regens, zij altoos zacht afloopen.

Nederland.

De natuurkundige afdeeling der koninklijke Akademie van Wetenschappen heeft aan den Minister van Binnenlandsche Zaken het volgend schrijven gerigt:

De hoogleeraar G. Vrolik, rustend lid van de natuurkundige afdeeling der koninklijke akademie van wetenschappen te Amsterdam, heeft haar bedenkingen medegedeeld *over het verwaarloozen der houtcultuur in sommige streken van Nederland*; en op de menigvuldige voorbeelden gewezen van slecht gekozen plantsoen, van verkeerde behandeling en zelfs van geheele verwaarloozing der boomen, zoo in steden als langs openbare wegen, niettegenstaande het van algemeene bekendheid is, dat eene goede keuze van plantsoen, eene juiste besnoeijing en oordeelkundige behakking noodzakelijke vereischten zijn, om het boomgewas, elk naar zijnen aard, met kracht te doen doorgroeijen en aldus voor inkankering en geheel bederf te vrijwaren. Heeft men zich aan verzuim in dit opzigt schuldig gemaakt, en als de takken eenmaal te onregelmatig zijn gegroeid en te menigvuldig of te dik zijn geworden, dan kunnen de boomen niet behoorlijk opschieten, en men maakt mismaakte dwergen of kreupele stammen; en neemt men de te dik en zwaar geworden takken weg, dan geeft men aanleiding tot het vormen van doode knoesten, die spoedig tot bederf overgaan en aan lucht en water tot in den boom vrijen toegang verleenen.

De heer Vrolik zag de voorbeelden van zulke een diep bederf onder anderen aan verscheidene ijpenboomen, die op het einde der voorgaande eeuw te Amsterdam in de zoogenaamde Plantage zijn geveld. Sommige der boomen waren inwendig zoo vermolmd en hol geworden, door ingedrongen regenwater, dat uit daarin geboorde openingen tonnen vochts werden afgetapt, en door drie schijven hout van die boomen, aan de afdeeling toegezonden, werd voldoende aangeduid, wat men van verwaarloozing en verkeerde behandeling te wachten heeft, en dergelijke verschijnselen heeft men ook aan vele ijpen waargenomen, die te Amsterdam voor weinige jaren zijn gegroeid.

De voorbeelden, waarvan hier sprake is, zullen ook elders niet vreemd zijn. Maar men kan daarenboven ook op andere wijzen. Immers er is welligt geene houtsoort, waarop niet gelijke aanmerkingen te maken zijn. In de provincie Utrecht, waar de heer G. Vrolik met het plantsoen en den aard der gronden mees bijzonder bekend is, trof hij op vele plaatsen niet alleen verkeerde behandeling van het hout aan, maar gebrek aan kennis des bodems en onachtzaamheid in de keus van het gewas, zoodat zelfs langs een der straatwegen eene reeks van abeelen, genomen van uitloopers, staat te groeijen, die door eene menigte van bogten haren oorsprong uit wortels verraadt.

Op andere plaatsen vindt men eiken, die uit hun kwijnende leven ligtelijk laten afleiden, dat de grond waarin zij geplant zijn, geenszins voegt aan hunnen aard.

Dan wederom stuit men op beuken, die zoo zeer zijn verwaarloosd, dat zij veeleer de houding van appelboomen, dan die van regt opgeschoten, fraaije stammen met evenredig uitgebreide takken hebben aangenomen.

Voorbeelden van soortgelijken aard ontmoet men ook in andere provincien en zullen door kenners van de houtteelt gewis ook wel zijn aangetroffen.

Over nog andere soorten rekende men het onnoodig thans uit te weiden, en het medelid achtte het, om het hierboven aangevoerde, van genoegzaam belang dat door de afdeeling wierd overwogen, of er termen bestonden om de aandacht der regering op deze zaak te vestigen ten einde de provinciale en plaatselijke besturen te doen voorzien in eene betere behandeling en verzorging van de houtcultuur in Nederland voor zoo verre die besturen daarop invloed kunnen uitoefenen.

De afdeeling heeft dit voorstel in handen gesteld van hare leden A. H. van der Boon Mesch, H. C. van Hall en F. A. W. Miquel die in de vergadering van den 30 Mei jl. daarover verslag hebben uitgebragt, en daarbij hebben voorgesteld om aan dit voorstel gevolg te geven. De afdeeling heeft vervolgens deze aangelegenheid in overweging genomen en met algemeene stemmen besloten hare goedkeuring te hechten aan het bedoelde voorstel.

De afdeeling heeft alzoo de eer de aandacht van Uwe Excellentie te vestigen op het slecht gekozen plantsoen en de verkeerde behandeling en verwaarloozing der boomen, zoowel in vele steden als langs vele openbare wegen op te merken, en hare overtuiging uit te drukken, dat de provinciale, plaatselijke en andere besturen door Uwe Excellentie daarop opmerkzaam gemaakt een gewenschten invloed zouden kunnen uitoefenen ter verbetering van de aangeduide gebreken en ter voorkoming van aanmerkelijke schade en nadeelen.

In verschillende opzigten is op vele plaatsen in ons Vaderland de houtcultuur in de laatste jaren vooruitgegaan en daarover bestaan ook in onze taal onderscheidene bruikbare geschriften, zoo dat als de besturen onder wier gezag de boomen in steden, dorpen en langs openbare wegen staan, aan ervaren deskundigen de keuze van het gewas en van den grond, het planten en behandelen der boomen opdragen, het te verwachten is, dat de aangeduide nadeelen voorgekomen en daarentegen nieuwe voordeelen behaald zullen worden.

De afdeeling zou aan het doorzigt van Uwe Excellentie te kort doen, als zij de wenschelijkheid dezer zaak breedvoeriger uiteenzette.

Belgie.

Belgie, het land welks vooruitgang en ontwikkeling heel de beschaafde wereld met verbazing aanschouwde, heeft onlangs een feest gevierd, zoo als slechts zelden door de Europesche staten te zien gegeven wordt. Het was 25 jaren geleden dat de koning de teugels van het bewind aanvaardde. Onder zijne regering heeft Belgie reuzenschreden gedaan op het gebied van zedelijke en materieele ontwikkeling; geen wonder derhalve dat men het 25jarig koningschap met luister heeft gevierd, want de koning is daarenboven bij alle partijen bemind. Maskerades, bals, partijen, wedstrijden en volksvermakelijkheden van allerlei aard hebben er met de grootst mogelijke orde plaats gehad, terwijl wij den geest en de feestelijke stemming der bevolking niet beter kunnen

wedergeven, dan door hier te laten volgen, het lezenswaardig adres van het Nationale Congres, dat den 21 Julij den koning is aangeboden; het luidt als volgt:

» Sire!

» Vijf en twintig jaren is het geleden, dat het Belgische Congres op dezelfde plaats, op denzelfden dag, in naam der natie, den eed ontving van Uwe Majesteit » om den grondwet en de wetten van het Belgische volk na te leven en de nationale onafhankelijkheid te handhaven." Dezelfde mannen, die toen getuigen waren van de plegtige verbindtenis, komen thans luide verklaren, dat Uwe Majesteit al hare beloften gehouden en onze verwachtingen overtroffen heeft. En de geheele natie, Sire, bevestigt dit met ons. Zij verklaart dat gedurende deze regering van vijf en twintig jaren, haar koning geene enkele harer wetten geschonden, noch eenige inbreuk gemaakt heeft op hare vrijheden, noch de minste wettige reden tot klagt heeft gegeven aan een harer medeburgers. Hier verdwijnen alle verdeeldheden; hier zijn wij allen eendragtig; wy hebben allen hetzelfde hart om in eene gemeenschappelijke liefde onzen koning en ons vaderland te doen deelen!

» Te midden der beroeringen, welke zoovele regeringen geschokt hebben, is Belgie trouw verknocht gebleven aan zijn vorst en de instellingen, welke het zich gegeven heeft. Dit in onze eeuw zeldzaam verschijnsel is slechts te verklaren door de gelukkige overeenstemming tusschen den koning en het volk, bevestigd door beider eerbied voor de bezworen trouw en voor de nationale constitutie. Eene constitutie, welke voorziet in de behoeften van een op de vrijheid naijverig volk en dat haar genoegzaam bemint om haar met hare onvermijdelijke bezwaren te verdragen; een verlicht godsdienstig en zedelijk volk, dat zijn verleden indachtig is, dat slechts verlangt in vrede onder de bescherming zijner wetten te leven; een vorst, zoo wijs, zoo bekwaam, zoo verzoeningsgezind dat hij te midden van ver uit een loopende gevoelens, zich de achting en den eerbied van allen, zoowel in Belgie als in den vreemde, heeft weten te verwerven. Zoodanig, Sire! is de zamenwerking van wonderbaarlijke omstandigheden, welke den nieuwen staat staande gehouden en bevestigd, hem vreedzaam en welvarend gemaakt heeft en wij durven het hopen (en dit is onze laatste wensch), voor immer onwankelbaar!

» Sire!, de geschiedenis zal eenmaal, na van onzen alouden nationalen roem gewaagd te hebben, eenige schoone bladzijden moeten wijden aan de grondvesting van dit koningrijk en aan de regering van Leopold I, — eene regering zooveel te vruchtbaarder in leeringen, daar God, hoewel blijkbaar Belgie beschermende, het niet van dagen van beproeving gespaard heeft.

» Het behoort aan de geschiedenis in de herinnering terug te brengen, hetgeen ons zelfs niet vergund is hier aan te wijzen; het is hare taak te gewagen van de vlugt van het verstand in alle standen: in de kunsten, de wetenschappen, de letteren, en van de snelle ontwikkeling der nijverheid, welke om zoo te zeggen, deze natie sedert het vierde van eene eeuw aan haar zelve teruggeven, tot eene andere gemaakt heeft.

» Sire! de leden van het Nationale Congres zijn diep getroffen door het kiesche en welwillende gevoel, dat Uwe Majesteit op dezelfde plaats terugvoert, waar wij Haar eertijds ontvingen, te midden van dien onden phalanks van verknochte en moedige vaderlandslievende mannen, die de eerste grondslagen van ons maatschappelijk gebouw gelegd, die het Belgie dat wij thans aanschouwen, gevormd, de wetgevende vergaderingen geconstitueerd en de magten die het regeeren georganiseerd hebben.

» Uwe tegenwoordigheid op deze plaats, Sire! brengt ons de herinnering in den geest terug, aan dien grooten dag van Julij 1831 welke door geene demonstratie kan wedergegeven worden; toen de harten, dronken van vreugde en hoop, in Leopold I, den dageraad begroetten van een nieuw Belgie, eindelijk ontwakende uit een twee eeuwen langen slaap onder de heerschappij van den vreemdeling. Dezelfde toejuichingen wachtten hem heden in elk onzer steden; want het denkbeeld van dit feest is geheel en al populair; ja, Sire, het is de stem des volks, dat behoefte gevoelt zijne dankbaarheid te betuigen aan hem, die naast God het meest er toe heeft bijgedragen om het gelukkig te maken!

» Thans blijft nog slechts over Sire, den Hemel uit naam der natie te danken en Hem te smeeken nog geruimen tijd de kostbare dagen en de roemrijke regering Uwer Majesteit te verlengen, om meer en meer de toekomst van ons vaderland te verzekeren, om tot raad, voorbeeld en leidsman te strekken van die jeugdige prinsen, ware kinderen van Belgie, die geroepen zijn eenmaal de wijze en edele overleveringen van de schoone regering van Leopold I voort te zetten!"

Met genoegen merkt men op, dat te Brussel, gedurende de driedaagsche volksfeesten, alles is vermeden, wat voor Nederland kwetsend konde zijn. Er is daarbij geen spraak geweest van 1830, noch van den strijd der hartstogten tusschen de twee toen gescheiden volken. Elk Nederlander kon toeschouwer zijn van de feesten tot viering van het 25jarig koningschap van koning Leopold. De Nederlandsche gezant, had zich dan ook bij het corps diplomatique gevoegd, om den koning geluk te wenschen. De Septemberfeesten, die voor Nederland altijd iets stootends hadden, zullen nu wel voor goed begraven zijn. De Nederlandsche vlag had op den vredewagen in de straten van Brussel nu eene eereplaats naast de Belgische. De laatste sporen van tweespalt en bloedigen strijd, hoopt men dat thans voor goed zijn uitgewischt, tusschen twee volken, die elkanders vriendschap noodig hebben.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 2n. dezer, het schip *Janna Adriana*, kapt. Franken, van Amsterdam.

Uitgezeild.

Den 2n. dezer, Z. M. brik *de Lijnx*, komm. van Vos naar Curaçao.

Scheepstijdingen.

Kapt. Franken, voerende het schip *Janna Adriana*, den 2den dezer, alhier gearriveerd, rapporteert, den 20n. op den 21n. Augustus jl., op 16° 5: NB. en 38° 50: WL., een orkaan te hebben doorgestaan, waardoor het schip eenige schade heeft bekomen.

ADVERTENTIEN.

ZATURDAG, den 6 September 1856.

2e. CONCERT

van Mevrouw **CAECILIA SAEMANN DE PAEZ,**

in het Tooneel-Gebouw.

PROGRAMMA.

Eerste Deel.

1o. Ouverture.
2o. Aria uit NABUCO (*Anch' io*) van *G. Verdi.*
3o. Variatiën voor de Viool van ERNST (de Heer A. EHRHARDT).
4o. ORGIA. ARIETTE van *Rossini.*

Tweede Deel.

1o. Ouverture.
2o. Aria uit MARINO FALIERO (*Dio clemente*) van *Donizetti.*
3o. Ouverture.
4o. In **COSTUUM**: SCENA ED ARIA UIT LA GAZZA LADRA (*Di piacer mi balza il cor*) van *Rossini.*

Prijzen der Plaatsen:

Loge 3.—Balcon f 2.—Parterre f 1.

Aanvang ten *half acht* ure.

BILLETTEN zijn te bekomen en Plaatsen te bespreken aan den Schouwburg, op den Concertdag, van 's morgens 9 tot 12 ure. [12278]

(12281) Bevallen van eene DOCHTER: CLARA FREDERIKA GERLEIN, Echtgenoot van

N. ANSLIJN,
Offic. van Gez.
Fort Nw. Amsterdam, 2 *Sept.* 1856.

ADMINISTRATEUREN der plantaadje *Molhoop*, bieden bij inschrijving, tegen *Kontante Betaling*, te koop aan:

17 VATEN SUIKER,

om voor rekening en risico van den kooper, binnen *acht* dagen, van plantaadje af te halen.

Zullende de inschrijvings-billetten tot Zaturdag den 6den dezer, des morgens ten *negen* ure, ten kantore van C. DE JONGH worden aangenomen. (12277)

Paramaribo, den 3 *September* 1856.

SCHULPEN,

te bekomen op den Grond *Industrie*; welk, bijaldien zulks verlangd wordt, aan de huizen van gegadigden zullen geleverd worden. (12279)

J. J. OOIJKAAS JR.

F. T. BRUSCH

heeft met de laatst alhier gearriveerde schepen ontvangen:

ELEGANTE **BIJOUTERIEN, GALANTERIEN**, enz.,

welke hij tot *billijke prijzen* a KONTANT te *KOOP* aanbiedt. [12280]

Paramaribo, den 30 *Augustus* 1856.

Nieuw Uitgepakt:

BLOEMEN en **KRANZEN**, gekleurde en zwarte MANTILLES, wit en gekleurd Neteldoek, *afgepaste KLEEDJES*, gekleurde CREPE, *zijde* en *wit SATIJN* voor **BAL-KLEEDJES** en diverse andere GOEDEREN, tegen *civiele prijzen*, te bekomen bij

[12134] SANDTMANN & Co.

[12098] Ontvangen uit *Curaçao*, per de schoener *Transit*, en te bekomen bij

P. J. BOAS:

Elegante Mahoniehouten **MEUBELS.**
Extra **SIGAREN.**

Hij vraagt tegen *KONTANTE BETALING* te koop:

50 a 60 *halve leggers* **DRAM,** 24°. proef.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.